

Dwujęzyczność zmienia pogląd dzieci na świat

16 stycznia 2015

Dzieci wierzą, że ludzkie i zwierzęce cechy są wrodzone, co może prowadzić do przekonania, że język czy preferencje dotyczące ubioru są raczej wrodzone niż wyuczone. Okazuje się jednak, że przy bilingwizmie sekwencyjnym, gdzie dziecko najpierw uczyło się jednego, a po 3. r.ż. drugiego języka, rośnie prawdopodobieństwo zrozumienia, że sprawy mają się inaczej.

Prof. Krista Byers-Heinlei i studentka Bianca Garcia z Concordia University badały 48 dzieci w wieku 5 i 6 lat: maluchy monojęzyczne, symultanicznie dwujęzyczne (uczące się dwóch języków naraz) i sekwencyjnie dwujęzyczne.

Dzieciom opowiedziano historie o dzieciach angielskich rodziców adoptowanych przez Włochów oraz o kaczkach wychowywanych przez psy. Później panie psycholog pytały, czy dorastając, dzieci będą mówić po angielsku, czy po włosku i czy zwierzęta będą kwakać, czy szczekać. Podchwytliwie dociekały także, czy przysposobione przez psy ptaki będą miały pióra, czy sierść.

„Przewidywałyśmy, że własne doświadczenia dzieci sekwencyjnie dwujęzycznych pomogą im zrozumieć, że ludzki język jest w rzeczywistości wyuczony, ale że wszystkie dzieci będą raczej oczekiwać, że inne cechy, takie jak wokalizacje zwierząt i cechy fizyczne, są wrodzone” – opowiada Byers-Heinlei.

Wyniki zaskoczyły jednak badaczki. Okazało się bowiem, że bilingwizm sekwencyjny zmniejszał esencjalistyczne przekonania odnośnie do wszystkich cech/umiejętności: nie tylko języka (dzieci wiedziały, że osoby wychowane przez Włochów będą mówić po włosku), ale i cech fizycznych czy wokalizacji zwierząt (takie przedszkolaki częściej wierzyły w ich wyuczony

charakter, stąd kaczką wychowaną przez psy miała raczej szczekać i biegać niż kwakać i latać).

„O ile osoby monojęzyczne [i symultanicznie dwujęzyczne] częściej wierzyły, że wszystko jest wrodzone, o tyle [sekwencyjnie] dwujęzyczne uznawały, że wszystko jest wyuczone.”

„Błędy systematyczne są dla psychologów bardzo interesujące, ponieważ pomagają zrozumieć proces rozwoju. Nasze wyniki pokazują, że codzienne doświadczenie w jednej dziedzinie – nauce języka – może zmienić przekonania dziecka odnośnie do szerokiej gamy zjawisk, ograniczając dziecięce odchylenie esencjalistyczne.” Panie podkreślają, że ich spostrzeżenia mają duże znaczenie praktyczne, gdyż dorośli z silnymi przekonaniami esencjalistycznymi z większym prawdopodobieństwem uciekają się do stereotypów i uprzedzeń.

Autorstwo: Anna Błońska

Na podstawie: Concordia University

Źródło: [Kopalnia Wiedzy](#)